

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.193 van 10 april 2003
in de zaak A. 134.998/IX-3752.**

In zake : Jozef VAN DEN BERG,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1

tegen :

de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS),
die woonplaats kiest bij
advocaten J. BOUCKAERT en E. VAN DE WALLE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef VAN DEN BERG op 4 april 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing genomen namens de NMBS door P. VERMEULEN, adviseur, neergelegd in een brief van 31 maart 2003, waarbij verzoeker bevolen wordt zijn dienst bij de NMBS meteen te hernemen ofwel definitief ontslag te nemen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 7 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 april 2003, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van advocaat N. DE CLERCQ, die loco advocaat B. STAELENS eveneens verschijnt voor verzoeker, en van advocaten J. BOUCKAERT en E. VAN DE WALLE, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker personeelslid is van de NMBS; dat hij naar eigen zeggen gedetacheerd was vanaf 1 december 1991 bij de NV Euratral en vanaf 2000 bij de NV Inter Ferry Boats (IFB); dat de detachering een eind nam op 1 oktober 2002; dat de NMBS aan verzoeker met ingang van 1 december 2002 een verlof zonder wedde verleende "om persoonlijke redenen" tot 30 november 2004; dat hij inmiddels met een andere partner de BVBA RTChem had opgericht waarvoor hij werkte; dat naar aanleiding van verzoekers aanvraag om een attest bij de NMBS blijkbaar een onderzoek werd ingesteld naar de verenigbaarheid van verzoekers activiteit bij de BVBA RTChem met zijn hoedanigheid van personeelslid van de NMBS; dat met een ter post aangetekende brief van 31 maart 2003 door adviseur P. VERMEULEN het volgende werd medegedeeld :

"Uw brief van 16.01.2003 met het verzoek om een formulier 'bijlage 2- model A' (verklaring inzake vakbekwaamheid van vervoercommissienair) van het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur in te vullen, betreffende uw werkzaamheden van 01.12.1991 tot 30.09.2002 bij de NV Euratral en de NV Inter Ferry Boats, genoot al onze aandacht.

Uit een door onze dienst ingesteld onderzoek blijkt echter dat u momenteel werkzaamheden uitoefent die strijdig zijn met de belangen van de Maatschappij. In uw huidige administratieve toestand wordt u nog steeds beschouwd als een personeelslid van de NMBS. Bijgevolg blijven de bepalingen inzake onverenigbaarheden, opgenomen in het Statuut van het Personeel, hoofdstuk VI, artikel 1, onverminderd van toepassing.

Wij verzoeken u dan ook, vanaf de ontvangst van dit schrijven, de dienst bij de Maatschappij meteen te harnemen ofwel definitief ontslag te nemen. Indien u binnen de tien kalenderdagen na ontvangst geen gevolg geeft aan deze brief zal u vanaf de ontvangstdatum beschouwd worden als ontslagen van ambtswege.";

dat dit de handeling is waarvan verzoeker de schorsing vraagt;

Overwegende dat aan de bestreden handeling de draagwijdte moet worden toegekend dat onmiddellijk een einde wordt gesteld aan het verlof zonder wedde dat verzoeker sinds 1 december 2002 genoot;

Overwegende dat de verwerende partij de wettigheid van verzoekers belang betwist omdat, zo stelt zij, wjl verzoeker zijn verlof zonder wedde misbruikt om zonder toelating van de NMBS bedrijfsactiviteiten uit te voeren die

concurreren met die van de NMBS en aldus onwettig zijn, een schorsing van de bestreden beslissing tot gevolg zou hebben een onwettige toestand te bestendigen;

Overwegende dat de vraag of verzoekers activiteiten al dan niet strijdig zijn met het belang van de NMBS en of deze vooraf op de hoogte was van het soort activiteiten dat verzoeker zich voornam te gaan uitoefenen tijdens zijn onbezoldigd verlof, voorwerp zijn van betwisting; dat inzonderheid het tweede middel, waarin verzoeker aanvoert dat hij niet werd gehoord vooraleer de bestreden beslissing genomen werd, met die problematiek verband houdt; dat ze ook in het derde middel ter sprake komt; dat verzoekers belang aldus verbonden is met de grond van de zaak; dat in de huidige stand van de zaak de exceptie moet worden verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert :

"II.2.1 Verzoekende partij werd nooit gehoord vooraleer hij het negatieve besluit van de verwerende partij ontving. De hoorplicht, het beginsel et audi alteram partem, is geschonden.

II.2.2 De verzoekende partij wordt dus, als bij een donderslag bij heldere hemel, geconfronteerd met een schrijven waarbij wordt medegedeeld dat uit enig onderzoek zou blijken dat verzoeker werkzaamheden zou uitoefenen 'die strijdig zijn met de belangen van de maatschappij'. Uit dit klaarblijkelijk wel erg geheim onderzoek van de verwerende partij met betrekking tot verzoekers werkzaamheden, wordt door de verwerende partij afgeleid dat er een bevel moet gegeven worden aan verzoeker, tevens een uitnodiging om definitief ontslag te nemen, waarbij en passant dus gedaan wordt alsof er geen verlof zonder bezoldiging is toegestaan.

Verzoeker wordt dus geconfronteerd met een negatieve beslissing, die zeer ingrijpend is voor het verdere leven van verzoeker, en die expliciet door de verwerende partij wordt gebaseerd op de gedragingen van verzoeker zelf.

In deze aangelegenheid had de verwerende partij hoe dan ook verzoeker moeten horen.

Verzoeker is op geen enkel ogenblik gehoord zodat de hoorplicht op de meest kennelijke wijze is geschonden.

II.2.3. Er kan herhaald worden dat zich op een gegeven ogenblik een persoon heeft aangeboden in de privé-woonst van verzoeker, dat deze persoon zijn jas

heeft uitgedaan, gezegd heeft dat hij verbonden is aan de NMBS, dat deze persoon een gesprekje heeft aangeknoopt met de echtgenote van verzoeker en dat hij daarbij heeft aangegeven dat verzoeker toch veel beter ontslag zou nemen.

Los van de talloze bedenkingen die met betrekking tot een dergelijke wijze van 'onderzoek' en respect voor de privacy van verzoeker kunnen worden gemaakt, is het evident dat deze surprise - act van een al dan niet aan de verwerende partij verbonden persoon, niet als horen van verzoeker zou kunnen aanzien worden.

Verzoeker is nooit zelf gehoord met betrekking tot zijn activiteiten.

Verzoeker werd nooit een vraag gesteld - na de toekenning van het verlof zonder bezoldiging weliswaar - met betrekking tot zijn werkzaamheden.

Verzoeker werd nooit uitgenodigd om daarover uitleg te verstrekken.

Verzoeker werd nooit medegedeeld dat bepaalde punten als onverenigbaar zouden kunnen aanzien worden, met verzoek daaromtrent zijn mening te geven.

Er is dus niet voldaan aan de voorwaarden van de hoorplicht.

Het heeft overigens niet meteen enorm veel zin om in te gaan op de diverse voorwaarden waarin een decante wijze van horen dient te verlopen, gezien er zelfs geen schijn van horen is terug te vinden in dit dossier.

II.2.4. Gezien deze negatieve beslissing, gebaseerd op de perceptie van verwerende partij van het gedrag van verzoeker, is doorgegaan zonder dat verzoeker is gehoord, is de hoorplicht op een kennelijke wijze geschonden.";

Overwegende dat de verwerende partij het middel niet beantwoordt; dat de bestreden beslissing gebaseerd is op het persoonlijk gedrag van verzoeker - zijn commerciële activiteiten welke geacht worden tegen het belang van de NMBS in te gaan - en voor hem een nadelig gevolg heeft : hij zal die activiteiten moeten stopzetten op straffe van ontslagen te worden; dat hij in beginsel dus in de gelegenheid gesteld moest worden om zijn standpunt dienaangaande te kunnen uiteenzetten vooraleer de bestreden beslissing genomen werd; dat niet wordt betwist dat die gelegenheid hem niet is geboden; dat hieraan niet afdoet de vraag of verzoeker werkelijk activiteiten uitoefent die strijdig zijn met het belang van de NMBS en of hij haar op voorhand ingelicht heeft over de juiste reden waarom hij onbezoldigd verlof wenste te nemen; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dat hij vreest te zullen ondergaan onder meer uiteenzet wat volgt :

"III.1. Verzoeker heeft verlof zonder wedde gevraagd en bekomen om een bestaan uit te bouwen voor zichzelf en zijn gezin.

Verzoeker heeft dus samen met de SA Millet op 5 december 2002 de BVBA RTChem opgericht.

Verzoeker heeft in deze BVBA met persoonlijke gelden geïnvesteerd.

Verzoeker werd aangesteld tot gewone zaakvoerder (cfr. de statuten pagina 10, onder 'zaakvoering - controle'). Het nieuwe bedrijfje heeft uiteraard geen werknemers en het komt nu verzoeker toe om het nodige te doen om een

cliënteel op te bouwen, om het bedrijf te laten werken, het bedrijf te laten renderen en om het bedrijf te laten overleven en groeien.

Deze activiteit is uiteraard enkel mogelijk als de verzoekende partij verder het verlof (zonder bezoldiging) geniet. Pas in deze omstandigheden heeft de verzoeker de mogelijkheid om daartoe het nodige te doen.

Verzoeker is zaakvoerder en met het pas opgerichte bedrijf is nog geen enkele werknemer verbonden.

Indien verzoeker zich niet meer volledig zou kunnen wijden, zowel in de feiten als de iure aan het uitbouwen van dit bedrijf, zou dit impliceren dat het bedrijf ten dode is opgeschreven. Dit is onherstelbaar.

Dit zou niet alleen leiden tot een onherstelbaar en niet te ramen financieel verlies, maar dit zou ook impliceren dat verzoeker een onherstelbare morele schade heeft opgelopen.

Verzoeker geboren op 11 oktober 1952, wenst zijn zaak uit te bouwen en wenst zich in zijn arbeid terzake uit te leven.

Door verzoeker als 50-jarige het onmogelijk te maken om zijn carrière in deze zin uit te bouwen, en om zich in zijn arbeid aldus uit te leven, zou ook op moreel gebied tot een nooit meer te herstellen nadeel leiden.

Het is immers evident dat het heropstarten van een bedrijf dat pas is opgericht, niet mogelijk is en a fortiori niet mogelijk is na het verstrijken van de normale termijn van een annulatieprocedure voor Uw Raad, nog eens a fortiori rekening houdende met de leeftijd van verzoeker.

Deze materiële en morele schade die onherstelbaar is, is des te pregnanter gezien verzoeker dus van 1991 tot 30.09.2002 was 'gedetacheerd' naar vennootschappen waar verzoeker én een ruimer inkomen genoot (bonus van ongeveer 450 F/mnd, bedrijfswagen, hospitalisatieverzekering, boven de normale NMBS-wedde) én over uiterst boeiend en uitdagend werk, dat de verwerende partij, die de betrachting heeft het eigen personeel te reduceren, hem niet biedt.

III.2. Verzoeker kan uiteraard al evenmin zondermeer de betwiste beslissing naast zich neerleggen, waaruit wordt afgeleid dat hij definitief ontslag zou hebben genomen.

Het definitieve verlies van de betrekking bij de NMBS, ware uiteraard een onherstelbaar nadeel.

Het is duidelijk verzoekers betrachting om zich een nieuw bestaan uit te bouwen, door te participeren in en de motor te zijn van de BVBA RTChem. Maar verzoeker is zich er perfect van bewust dat dit een uiterst risicovolle onderneming is.

Het is aldus evident dat verzoeker, een 50-jarige, die tevens verantwoordelijk is voor het onderhoud en de opvoeding van een zwaar mindervalide zoon, daarbij de zekerheid van zijn aanstelling bij de verwerende partij dient te behouden.

Zonder deze zekerheid ware het voor verzoeker, mede gezien zijn familiale verplichtingen, onmogelijk om het risico te nemen om te 'ondernemen'.

Het verlies van de aanstelling bij de NMBS, ware voor verzoeker van aard om onherstelbare nadelen te impliceren.

Dus, met andere woorden uitgedrukt, de twee door de verwerende partij 'aangeboden alternatieven' strekken er allebei toe dat verzoeker onherstelbaar nadeel lijdt zowel op materieel vlak als op moreel vlak.

...";

Overwegende dat de verwerende partij hierop het volgende antwoordt :

"1. Het ingeroepen nadeel vloeit niet voort uit de bestreden beslissing.

28. Uit de bewoordingen van artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden afgeleid dat het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet voortvloeien uit de uitvoering van de bestreden beslissing als zodanig (E. Lanckswaert, Het administratief kort geding, Kluwer, 1993, p. 94, met verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State). Wanneer het nadeel daarentegen te wijten is aan andere factoren, zoals het foutief gedrag van de verzoeker, is er geen sprake van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

29. In tegenstelling tot wat verzoeker ten tijde van de aanvraag tot het verkrijgen van verlof zonder bezoldiging om persoonlijke redenen te kennen gaf, is het naderhand duidelijk geworden - en verzoeker bevestigt dit uitdrukkelijk in zijn verzoekschrift - dat hij het verlof niet om persoonlijke redenen heeft aangevraagd, maar om een nieuwe beroepsactiviteit uit te oefenen.

Verzoeker is namelijk vervoerscommissair, hetgeen betekent dat hij een tussenpersoon is voor klanten die beroep wensen te doen op een vervoersonderneming. Aangezien de activiteiten van verzoeker - namelijk het optreden als tussenpersoon tussen klanten die een beroep wensen te doen op een vervoersonderneming enerzijds en de vervoersondernemingen anderzijds - dezelfde zijn als de activiteiten die door IFB worden uitgevoerd, moge het duidelijk zijn dat de activiteiten van verzoeker concurrentieel zijn ten aanzien van deze van (de) dochtermaatschappij van de verwerende partij. Aangezien verzoeker de vervoersopdrachten ook uitbesteedt aan andere vervoersondernemingen dan de verwerende partij, zijn zijn activiteiten bovendien rechtstreeks concurrentieel met deze van de verwerende partij zelf.

In die omstandigheden is het duidelijk dat de activiteiten van verzoeker de belangen schaden van de verwerende partij.

30. Zoals reeds omstandig werd toegelicht in de randnummers 19. hierboven is de uitoefening van iedere handel die strijdig is met de belangen van de verwerende partij onverenigbaar met een dienstbetrekking bij de verwerende partij en is de uitoefening van handelsactiviteiten überhaupt verboden, behoudens wanneer daartoe door het Directiecomité machtiging werd verleend.

31. Aangezien verzoeker de voor de uitoefening van zijn handelsactiviteiten vereiste machtiging van het Directiecomité nooit aangevraagd en derhalve nooit verkregen heeft en bovendien handelsactiviteiten uitoefent die strijdig zijn met de belangen van de verwerende partij, volgt uit de bepalingen van het Personeelsstatuut dat de activiteiten van verzoeker, zolang hij personeelslid blijft van de verwerende partij, manifest strijdig zijn met artikel 1 van Hoofdstuk VI en met de artikelen 1 en 2 van Hoofdstuk VII van het Personeelsstatuut van de N.M.B.S.

Het spreekt dan ook voor zich dat ten aanzien van verzoeker alle statutair voorziene maatregelen genomen kunnen worden om dit foutief gedrag te sanctioneren.

32. De bestreden beslissing is m.a.w. gebaseerd op manifest foutief handelen van verzoeker, zodat de door verzoeker ingeroepen nadelen niet uit de bestreden beslissing, maar uit het foutief gedrag van verzoeker zelf voortvloeien.

33. Aangezien het nadeel voortvloeit uit verzoekers eigen manifest foutieve gedrag, spreekt het voor zich dat hij zich in geen geval op een moreel nadeel kan beroepen.

Om die reden is er geen sprake van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2. Het ingeroepen financieel nadeel vormt geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

34. Het is vaste rechtspraak van uw Raad dat een financieel nadeel herstelbaar is (E. Lancksweerd, o.c., p. 97 ev., met verwijzing naar rechtspraak). Wie een financieel nadeel lijdt, kan zich na de vernietiging van de bestreden beslissing immers nog tot de burgerlijke rechtbank wenden om een schadevergoeding te bekomen.

Uw Raad oordeelde anderzijds dat een nadeel wel als moeilijk herstelbaar en ernstig kan worden beschouwd in de mate dat het meer dan louter precair is van aard, of indien het geldelijk nadeel zodanige proporties aanneemt dat het ook aanleiding geeft tot niet-pecuniaire gevolgen. Aldus stelde uw Raad dat er sprake kan zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wanneer de levensvatbaarheid van een onderneming in het gedrang komt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing of wanneer deze de onderneming naar de rand van het faillissement brengt.

35. Verwerende partij ziet echter niet in dat de verzoeker een moeilijk te herstellen financieel nadeel zou lijden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Indien hij ingaat op de bestreden beslissing en met onmiddellijke ingang weder in dienst treedt bij de verwerende partij, dan behoudt verzoeker vanzelfsprekend zijn betrekking en bezoldiging bij de verwerende partij.

Wanneer hij daarentegen de bestreden beslissing naast zich neer zou leggen en niet weder in dienst zou treden, zal verzoeker weliswaar ambtshalve ontslagen kunnen worden, doch behoudt hij alleszins de inkomsten uit de b.v.b.a. RTChem. Aangezien hij verlof zonder bezoldiging heeft genomen bij de verwerende partij en hij op dit ogenblik ook reeds uitsluitend de inkomsten uit zijn eigen bedrijfje geniet, valt niet in te zien dat het ontslag uit zijn betrekking bij de verwerende partij financiële gevolgen, laat staan moeilijk herstelbare ernstige financiële gevolgen zou teweegbrengen.

36. Tenslotte is op te merken dat verzoeker in de b.v.b.a. RTChem, in strijd met de bepalingen van het Personeelsstatuut, activiteiten ontwikkelt die concurrentieel zijn t.a.v. de activiteiten van de verwerende partij. In die omstandigheden is het financieel nadeel dat zijn bedrijf zou lijden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vanzelfsprekend niet toe te schrijven aan de bestreden beslissing, maar aan het foutief gedrag van de verzoeker dat aanleiding gegeven heeft tot deze beslissing.

37. Het ingeroepen financiële nadeel is geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3. Het ingeroepen nadeel is louter hypothetisch, minstens vreemd aan de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

38. Artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de schorsing kan worden bevolen indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. In verschillende arresten oordeelde uw Raad evenwel dat een nadeel dat een 'louter hypothetisch' karakter vertoont, dat 'te onzeker is' en waarover 'onvoldoende zekerheid bestaat' niet beschouwd kan worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (E. Lancksweerd, o.c., p. 179-177, met verwijzing naar rechtspraak).

39. Verwerende partij betwist niet dat het opstarten van een eigen bedrijf een risicovolle onderneming is. Zij begrijpt dan ook dat de zekerheid van een vaste betrekking, waarop men desgevallend steeds kan terugvallen, de drempel kan verlagen om met de uitbouw van een eigen zaak te starten.

40. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, dient daarbij evenwel opgemerkt te worden dat het uitbouwen van een eigen zaak sowieso een risicovolle onderneming is en dat het al dan niet slagen van een dergelijke onderneming volkomen los staat van de mogelijkheid om terug te vallen op een vaste betrekking in statutair of dienstverband.

Dit betekent m.a.w. dat de kans op slagen van de b.v.b.a. RTChem op geen enkele wijze beïnvloed wordt door het al dan niet achter de hand hebben van de vaste betrekking bij de verwerende partij. Overigens slaagt verzoeker er niet in aannemelijk te maken dat het onmogelijk zou zijn om zijn onderneming op te starten, zonder de zekerheid van de vaste betrekking bij de verwerende partij.

41. Het ingeroepen nadeel is louter hypothetisch, minstens vreemd aan de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

4. Het ingeroepen nadeel is niet persoonlijk.

42. In de mate dat verzoeker zich beroept op het feit dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot gevolg zou hebben dat zijn bedrijf (b.v.b.a. RTChem) ten dode zou opgeschreven zijn, is het nadeel niet persoonlijk.";

Overwegende dat de beëindiging van verzoekers onbezoldigd verlof betekent dat hij zich niet meer kan wijden aan het bedrijf dat hij heeft opgericht en dat zich nog in de opstartfase bevindt; dat hij er de enige werknemer en medeaandeelhouder van is; dat in die omstandigheden het duidelijk is dat dit bedrijf ten dode is opgeschreven en vereffend zal moeten worden; dat dit geen loutere hypothese is maar vrijwel een zekerheid en alleszins de situatie dan ongunstiger is dan wanneer louter het risico bestaat dat verzoekers bedrijf geen plaats op de markt kan veroveren; dat dit nadeel niet zal kunnen worden goedgeemaakt door een eventueel vernietigingsarrest; dat, immers, alles dan weer van de grond af zal moeten worden opgebouwd; dat het nadeel ook voor verzoeker als vennoot, afgevaardigd bestuurder en enig personeelslid een voldoende direct karakter vertoont; dat het nadeel bijgevolg ook niet te herleiden valt tot een louter financieel nadeel; dat de verwerende partij weliswaar door de schorsing van haar beslissing langer zal moeten gedogen dat verzoeker een activiteit ontwikkelt die, naar zij verklaart, dan voor haar nadelig is; dat het echter door haar eigen toedoen of verzuim is dat zij dat nadeel ondergaat en het in haar macht ligt om het weg te nemen; dat het gevaar van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voldoende reëel is;

Overwegende dat de bestreden beslissing verzoeker in gebreke stelt om binnen tien dagen, dat is op 10 april 2003 of daaromtrent, een einde te maken aan zijn onbezoldigd verlof; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid dan ook aangetoond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing genomen namens de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, neergelegd in een brief van 31 maart 2003, waarbij Jozef VAN DEN BERG bevolen wordt zijn dienst bij de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen meteen te hernemen ofwel definitief ontslag te nemen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien april 2000 en drie, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.